

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
UNGUREANU, GELU

Fără margini : alternanțe idilice / Gelu Ungureanu ; pref.
de Christian Crăciun. - București : Eikon, 2026

ISBN 978-606-49-1616-7

I. Crăciun, Christian (pref.)
821.135.1

Ilustrația copertei: Ariana Șerban

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Gelu Ungureanu

Fără margini

Alternanțe idilice

Prefață de
prof. dr. Christian Crăciun

E I K O N

București, 2026

PE UNDE CALCI NOROC SĂ AI!,
poezii, Editura EIKON, 2021;

FURT LA LIMITA CULPEI,
poezii, Editura EIKON, 2022;

DINCOACE DE CUVINTE,
proză și poezie, Editura EIKON, 2022;

NĂFRAMA DE PLUMB.
PRETEXTE EROTICE,
poezii, Editura EIKON, 2023;

REFLEXE.
ALTE PRETEXTE EROTICE,
poezii, Editura Eikon, 2024;

UN SEMN SUPRAREAL.
REMEMBER YOUTAN POLUO
poezii, Editura Eikon, 2024;

ASERȚIUNI LUDICE
aforisme, Editura Eikon, 2025;

NIMENI NU AȘTEAPTĂ PE NIMENI
poezii, Editura Eikon, 2025;

PASIUNEA FANTASMEI
poezii, Editura Eikon, 2025

Cuprins

Marea bătaie (Christian Crăciun) 9

Fără margini

NUMEN.....	15
DIREȚIONAL.....	16
IZVOR.....	17
VIZIUNE.....	18
SENIN DESTRĂMAT.....	19
MARCAJ.....	20
AR FI.....	21
ÎMPREJURARE.....	22
CONTEXT.....	23
CIRCUIT TURTIT.....	24
SOLUȚII.....	25
ÎNCEPUT.....	26
GĂSELNIȚĂ.....	27
MODESTIE NĂRUITĂ.....	28
MANOPERĂ.....	29
PUDICUL ASCUNS.....	30
DINCOLO DE TRANSPARENTĂ.....	31
ȘIR.....	32
ESCHIVĂ.....	33
ÎNTÂMPINARE.....	34
TĂIEREA LINIȘTII.....	35
FĂRĂ RAMBURS.....	36
FĂRĂ MARGINI.....	37
INEVITABILĂ ÎNSĂMÂNȚARE.....	38
PORNIRE.....	39
DEPRESIE.....	40
CONTRATIMP.....	41
VIS.....	42

PÂNĂ AZI	43
POATE A CĂZUT ACOLO	44
BLITZ	45
DEZIDERAT	46
DORINȚĂ	47
DERAPAJ	48
AJUTOR MUTUAL	49
ÎNTRE NECESAR ȘI ÎNTÂMPLĂTOR	50
A TĂCEA	51
ÎN ESENȚĂ	52
OBSCUR	53
RĂZVRĂTIREA INTELECTULUI	54
NUMITOR COMUN	55
IPOTEȚICA ÎMBULZEALĂ	56
CĂUTARE	57
CLAUZE SENTENȚIOASE	58
PIONIER	59
NĂDEJDE	60
SCHIMBARE CU ORICE PREȚ	61
POATE ALTĂ DATĂ MĂ SPERII ȘI MAI TARE	62
DIN NEATENȚIE	63
ÎNTÂMPLARE	64
SEMNALMENTE	65
DETERMINAȚIE	66
RĂBDARE	67
FRICĂ, DE CINE?	68
TOPOGRAFIA GESTULUI	69
FĂRĂ MARGINI	70
FRICA DE INANIȚIE	71
MANOPERĂ	72
DESPRE TRANSFORMĂRI CALITATIVE	73
MARGINI TĂIATE	74

Alternanțe idilice

AȘA	79
ANAMNEZĂ	80
ÎNTREVEDERE	81

DIN COTIDIAN	82
IMPLOZIE	83
TRANZIT	84
INDIVIZIUNE	85
RISIPĂ DE SOMN	86
DARAVELĂ	87
CÂND VREI SĂ PLECI	88
ÎNTREBARE	89
ADMIR MAREA	90
RECLUZIUNE	91
TENSIUNE	92
SIBILA	93
ÎN VOIA ÎNTÂMPLĂRII	94
IZ	95
UN VIS INFANTIL	96
PÂNĂ UNDE?	97
EXTRAPOLARE	98
OFSAID	99
N-AM DE ALES	100
DESPRE EGOISMUL NUD	101
IZBÂNDĂ	102
OCHII DIN OGLINDĂ	103
TÂRCOALE	104
ATENȚIE!	105
DECEPȚIE	106
TENACITATE	107
PREVEDERE	108
DRAGOSTEA DE DINCOLO	109
SEMN	110
METABOLISMUL FRICII	111
INTRIGĂ	112
<i>De același autor</i>	113

NUMEN

De-aș afla un suflet de
fiară mai blândă,
de răs surprins într-un străfund
de râpă,
aș căuta agrest împăcarea
ca vârful de lance în război,
ori să intru în mine
ca privighetoarea în cânt.

Nu am decât un căpătâi de
hotar izbit ca o candelă
de munte,
turist flămând vibrând de noi
cărări.
Iubesc ca un nebun vioara asta
oarbă –
cu numen să-i ciupesc
neliniștita coardă.

DIREȚIONAL

Prea multul orizont
mă-ncurcă,
genunchii mi se înmoaie
când
bănuiești neputința din
propriul contur.

Mă rup de povara ce tot
crește peste margini
și aduc mai pe departe
vorba despre noul început.
Dar pulsul încă mă
seduce – martori am
la cotitură, unde e
ședință mare și vorbim
despre tăcere;
despre lanțuri rupte-n grabă;
despre plutitorii stâlpi ce
au stat odată în picioare,
dar mai ales despre zăbale –
a se înțelege bine – nu despre
cezură.

IZVOR

Iubește treapta, cu amărăciunea ei
cu tot,
neîmpăcatele rubedenii
vor fi turma întoarsă din drum,
fără niciun muget.
Dar orice bună credință
neurmată de fapte rămâne
o ipoteză inutilă.

Vino cu mine s-aducem
înapoi cristelnița secată între
botezuri,
și află că am fost la
izvor să mai văd odată cum
se stinge pustiul, picătură
cu picătură!

DIREȚIONAL

Prea multul orizont
mă-ncurcă,
genunchii mi se înmoaie
când
bănui neputința din
propriul contur.

Mă rup de povara ce tot
crește peste margini
și aduc mai pe departe
vorba despre noul început.
Dar pulsul încă mă
seduce – martori am
la cotitură, unde e
ședință mare și vorbim
despre tăcere;
despre lanțuri rupte-n grabă;
despre plutitorii stâlpi ce
au stat odată în picioare,
dar mai ales despre zăbale –
a se înțelege bine – nu despre
cezură.

IZVOR

Iubește treapta, cu amărăciunea ei
cu tot,
neîmpăcatele rubedenii
vor fi turma întoarsă din drum,
fără niciun muget.
Dar orice bună credință
neurmată de fapte rămâne
o ipoteză inutilă.

Vino cu mine s-aducem
înapoi cristelnița secată între
botezuri,
și află că am fost la
izvor să mai văd odată cum
se stinge pustiul, picătură
cu picătură!

VIZIUNE

Înclin să nu mai cred nimic.
Am să repar mașinăria
îndoielii.
Utopie, cânt de cucuvaie și
surle să ne înțepe bezna se aud –
blândețe epatantă
ce ne stingherește creația incisivă,
demult latentă.

Aș vrea să investesc un
sfânt cu fel și fel de îndatoriri –
văzute de confrăți deja caduce –
dar m-am îndrăgostit prea mult
de chinul lung,
să pot schimba acum fereastra
cu o cruce.

SENIN DESTRĂMAT

Mă bănuie de resemnare. Ceasuri
rele or să mai vină – citind catalogul
izbânzilor interzise, invidiez
cumsecade martorii care au asistat
cu oarece complicitate la minuni
întâmplătoare.
Așa îmi dau seama cum
divinitățile lipsite de titluri au
căpătat pe nedrept calitatea unui
muritor de rând,
iar
logodnele mărețe aproape de-mpunire,
s-au preschimbat
în vecinătăți de bună credință.

Nu am nicio garanție consemnată
pe numele meu, întrucât seara asta
seamănă izbitor cu tabloul
pictat în negura nopții.

E semn de nemărginire
zbaterea ochiului.

Să punem deoparte jumătăți
de poduri pentru când va fi
să ne-ntregim întoarcerea.

Numere din fier forjat
marchează asemănarea
grădinilor înmugurite,
cu faptele noastre vitale născute
într-o trăire firavă –
cât să nu dispară.

Tot singur am rămas, după ce
oaspetele sfios, doar a încercat ușa
și-apoi a plecat.

AR FI

Ar fi frumos fără corvoada zilnică.
E prea târziu pentru felurite
circumstanțe, să dau în bobi –
să mă enervez pe bobul zăbavă?
Așa că prelungesc noaptea
cu un conac, până ce mușchii
încep a se încorda asupra
condeiului.

Astăzi scriu numai despre
ușile ce se închid înainte de a
pune bocancul,
lăsând liber un capitol pentru
dispreț și egoismul peren.

Chestiunea cu cenușa pe cap
o tratez separat, ca un biet trecător.